

Tel: 020 72023 ; 063 822 7930
1807949784511

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH
PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto Novi Pazar
Datum 9. 08. 2002
Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime Rasim Mušović Datum i mjesto rođenja 18.07.1945, Draževice
Adresa Draževice, Sjenica Br. l.k. i mjesto izdavanja 119710/SUP Sjenica
Vrijeme i mjesto događaja 1.08.2000-4.08.2002 Djelo navršavanje iskara i zlostave
Prekršio ci liči, još dvojica policajaca Svjedoci Mušović, Čajin, Mušović, Mujib, Mujib, Mujib

Negde oko podne, došao je crni džip, beogradske registracije u kojem je bio liči, još dvojica policajaca. Jednog od ove dvojice prepoznao je moj rođak, Sejjid Nurret. Liči mi kaže: Da potes, Mušović sa nama. - Zašto, pitao sam ga? A on će: da doneseš, ono crno, rekena što je sakriveno u sporet, Rekena mu: ja, pojma nemam o ničemu. Kaže on: Imaćet, maćes. Ureli su pasos naredili mi da dođem 4. augusta da se javim ja i moj brat Mušović Rasim. I to u 10 sati u SUP Novi Pazar. Kada sam se javio 4. augusta u sobi br. 25, tu je bio jedan postariji u bijeloj košulji, mištim da se zove Koča, pita me on: Kako si? Ja mu kažem: pa dobro sam jedino mi malo izludac boli. Kaže on: tako je to, kad neko radi citav život protiv ove zemlje, a mi ga 'otrijemo i drugo ne moie da bude veći da ga izludac boli kako bi je, izmuka iz ove situacije. Reka sam mu: Ni kad nisam bio protiv ove zemlje. - Kako nisi, koliko si puta bio u Sarajevu ti si opasan snajperist' bio i ko zna šta si pu Sarajevu radio. Kažem mu: vidite moj pasos, koliko sam puta bio, a on kaže: napravi, le su ti žvabe novi pasos, ti si išao kad si htio. Prijao mi je i kaže: I to ti se tako oslobodio i on ja mo imenada udario borson odorelo u sporan. Savi li tom trenutku sam se savio od bola a on kaže policajcima? gleda, hee da se bije te ti oni nastave mi da gleda, me udaraju po glavi policajama.

Prilog:

Izjavu dao:

Izjavu uzeo:

Pleper

Najviše me tukao Ilić. Nisu me pitali više za Garajevu, nego me pitaju za neku automatsku pištolj i bombe. Ilić i ovaj ovaj u bijeloj košulji, su me stalno isketivali. Donosi bombe i ono što si napravio. - Nemaš, karicu. - Maćesi i rođicef, priđe mi uhvati me za golob, počne da me davi. I dalje je tražio da priznam, da donosim bombe, pištolj. Rekao mi je da su mnogi pričali da nemaju pa kad ga prebježimo on donese. Nisam mogao više da izdržim uatke - tražio je pa sam ih razudio da popričaju sa Brantom koji se istovremeno nalazio u susjednoj sobi; da ga pitam da on slučajno nema ništa ili da ne zna nešto. Jer da sam znao sigurno bi priznao; dao bi mi da se me kod brata u susjednoj prostoriji. Brat je bio izručen, sav natečen od batina i po licu i tabanima. Ni jedan od policajaca Nidžo se zove je rekao za mog brata. Inačice povisim pritisan i njegovo ime sad da pustimo. A brat mi je bio već dopravljen od batina. Ostali su sami samo sami ja i brat a oni su se povukli. pitao sam ga: da li znaš nešto ovo ovoga? ~~Rekao je~~ Jedva mi je odgovorio od brata: ja nemogu da pomognem ni samom sebi a kako li tebi. E, kad sam ušao od njega ponovo u sobu br. 25, pitao mi je Ilić govoreći: kako vi to ništa ne znate? Onda je počeo da me udara bokovima po glavi ~~do~~ skoro da sam se onesvijestio od udaraca. posle mi je naredio da prujem ruke sa dlanovima okrenutim na gore i počeo besomučno da me tuče ^{palicom} po dlanovima. Koliko me je udarao ja ne odletela mi je burma s ruke (porazije burma da je od tada ostala iskrivljena) i on mi je naredio da sagnem i da je po urucim. ponovo je nastavio da me tuče tražeći da priznam gde su bombe i pištolj koje ja nemam nikakve veze. Ja sam u Nemacku trideset godina nemam veze o pištoljima i bombama. Naredio mi je da skinem cipele i čarape, nagnao me da ~~se orienentiram na čistu~~ sednem na koljena sa orienentim tabanima ka njemu kako bi me tukao po njima

Kenao mi je, ali me nije tukao. Stajao sam u toj
policaj^u oko devedesetak minuta, pa posle tog
ponovo isketirao: De si sakrio bombe? Donesi
bombe! Sakrio si ih pred neku oborenu kolibu.
Te da sam bombe sakrio u sporet, te gde su
bombe iz sporeta i tero redom. ^{u kretanju} To je trajalo od 10
ujutro do 10 navece. To vece su me negde oko
20 sati navece zaverali na radijator. ~~Verao me je~~
~~na jednu ru~~ Bila mi je vezana jedna ruka, a ja
nisam mogao da se ispravim, niti mi je dao da odem.
Tako u tom nepodnojljivom ^{policijski} bio sam vezan do
22 sati. ~~Onaj stalno mi je prijetio sa palicom i pitao~~
~~Onaj u bijeloj košulji stalno mi je prijetio palicom~~
i pitao: naravno da vi to nemate ništa od oružja? Ja
nemam ništa, niti imam pojma, a moj brat
Ivo je rekao on je to predao. E, kaže: dobro i picao
malo uese da pica. U međuvremenu kad su mi
pustili brate, jer je bio prebježen familija je reagovala
kad komandira policije i onda su me pustili to
vece u 22 napomenom da se sutradan ponovo javim
u 10 sati i da donesem bombe i puške. To sutradan
ponovo isketirao i hvatuje za grlo od klica i
prijetuje da u SRP-a iz nek iraci. Tako sam
dan do 15. augusta. Znaci 10 dana pušk' dana.
Pasos mi nisu hteli vratiti dok nisam preko ljudi
dao 4000. DM. Te uoore su najverovatnije
savršile u drugovine klica, midica i ovih
devojice. Cim sam dao pare vise me nisu
bavli.

Plujer